ทวนความรู้สึก
Monday, 21 September 2009 07:32 -
ทวนความรู้สึก
คัดจากฐานิยปูชา ๒๕๔๑
โดย
หลวงพ่อพุธ ฐานิโย

ปฏิบัติธรรมแล้วถ้ารู้สึกเบื่อครอบครัวเบื่อโลกเบื่อ
สงสาร อย่าไปเชื่อความรู้สึกของตัวเอง
ถ้ามันเบื่อดูไปจนมันหายเบื่อ
แต่ถ้าหากพอปฏิบัติธรรมได้ธรรมเห็นธรรมแล้วนี่
มันทำให้รู้สึกเคารพบูชาพ่อแม่ปู่ย่าตายาย
เมตตาสงสารครอบครัว
แล้วความรักระหว่างครอบครัวของเรานี่
 1 / 5

ทวนความรู้สึก
Monday, 21 September 2009 07:32 -
ทีแรกเรารักด้วยกิเลสตัณหา
แต่มาภายหลังจะเหลือแต่ความเมตตาปราณี
แล้วเราจะทอดทิ้งซึ่งกันและกันไม่ได้
ยิ่งปฏิบัติไปเท่าไร
ความเมตตาปราณีมันก็ยิ่งเพิ่มขึ้น
เราจะอยู่ด้วยกันโดยไม่มีความหมายใดๆ
ทั้งสิ้นเกี่ยวกับทางเรื่องของกิเลส
เราจะมีอะไรต่อกัน หรือไม่มีอะไรต่อกัน
เราจะอยู่กันได้อย่างสบายเพราะ ความรักและความเมตตาปร
าณีนี่เป็นความรักที่บริสุทธิ์สะอาด
ถ้าความรู้สึกอันนี้เกิดขึ้นในบรรดาพ่อแม่พี่น้องทั้
งหลายแล้ว สันนิษฐานได้ว่าเราปฏิบัติธรรมได้ผล
           แต่ถ้าปฏิบัติแล้วเบื่อโลกสงสารอยากโกนหัวไปบวช
อย่าเพิ่งเชื่อมัน อันนั้นแหละตัวมารร้ายที่สุด
บางทีเราหลงเชื่อมัน เราทิ้งครอบครัวไป
ไปแล้วในเมื่อมันหายเบื่อแล้วมันก็ไปเจอข้างหน้า
ไปมีข้างหน้าอีก สามีของพยาบาลคนหนึ่ง หลวงพ่อไปเทศน์
แกไปโอดครวญกับหลวงพ่ออยู่นั่น
เขาบอกว่าสามีของเขาเคยไปปฏิบัติธรรมอยู่ที่วัดหลวงพ
่อ หลวงพ่อรู้จักไหม
เออ...ช่วงนี้หลวงพ่อก็ไม่ค่อยได้อยู่วัดนะ
แต่ก็มีอยู่อุบาสกหลายๆท่านไปปฏิบัติอยู่นั่น
 2 / 5

ทวนความรู้สึก
Monday, 21 September 2009 07:32 -
แต่ก็ไม่ทราบว่าเป็นใคร แล้วเดี๋ยวนี้เขาไปยังไง
ปรากฏว่าเขาไปมีครอบครัวใหม่อยู่ต่างจังหวัด
มาขนเอาแต่เงินทองที่บ้านไปสร้างบ้านให้เมียใหม่อยู่
อันนี้เป็นตัวอย่าง ในเมื่อเราไปด้วยความเบื่อ
ในเมื่อมันหายเบื่อแล้วมันไปเกิดชอบ
นักวิปัสสนานี่ความเห็นมันดิ่ง
เมื่อมันปักลงไปแล้วมันถอนยาก เพราะฉะนั้น ถ้ามันเกิด
เบื่อ ดูความเบื่อให้มันจนหายเบื่อ
 3 / 5

ทวนความรู้สึก
Monday, 21 September 2009 07:32 -
          หลวงพ่อบวชมาตั้งแต่อายุ ๑๔ ปี ความตั้งใจว่าจะบวชตลอดชีวิต แหม... ถึงเวลามันอยกสึกมา นอนร้องไห้ เอ้า... อะไรที่เราจะไม่กินมัน แ้แต่ของตกลงในบาตร ้องดูแล้วมันชอบ น้ำลายไหล หยิบออก ไม่ชอที่สุ เอาอันนันแหละมาฉัน เรไม่กินเพือ่อย เรากินเพื่อคุณค่าทงอาหาร จะเป็นคุณค่าทางอาหาร เราจะเอสิ่งั้น แม้ว่าเราะไ่ชอบก็ตาม ทีนี้คนที่เรรักเรชบเราจะไม่เข้าใกล้ จะเข้ใกล้คที่เกลียดขี้น้าเรที่สุด ถ้ใครด่า ูบาอจรย์องค์ไหนดมกๆ เราเข้าค์นั งค์ไหยกย่องสรสริญเรไ่เขใกล้ บางงค์ว... พระองค์นี้มันจองหอง อุตส่ห์เตตาสงสารัน มันไม่ข้าใกล้เร มัข้ไปาแตัเก่งๆ   คนด่านั่นแหละ...หลวงปู่มั่น
เวลาลูกศิษย์ไปขออาศัยทีแรกนี่ ท่านจะดุ...ดุ ทำถูกก็ดุ
ทำผิดก็ดุ ภายใน ๑ ปีนี่ต้องทุบกันเสียจนแหลกละเอียด
แต่พอ๑ ปีผ่านไป ถ้าผู้ที่โดนนี่ไม่หลบหน้าหนี
มีอะไรถ่ายทอดให้หมด นี่ครูบาอาจารย์ที่ดุเก่งๆ นี่
 4 / 5

ทวนความรู้สึก
Monday, 21 September 2009 07:32 -
เวลาท่านดีกับเราแล้ว ก็เรียนถามท่านว่า ขอโอกาสเถอะ
เมื่อกระผมมาอยู่กับท่านอาจารย์
ทีแรกทำไมท่านถึงได้ดุนักหนา ท่านว่าไง
เขาจะตีเหล็กให้มันเป็นมีดเป็นพร้า
เขาจะต้องเผาไฟให้มันร้อน แล้วก็ลงตะเนินหนักๆ
เอาฆ้อนเล็กๆ มาทุบ มันจะเป็นมีดเป็นพร้าได้ยังไง
ต้องเผาให้ร้อน เอาตะเนินหนักๆ ขนาด ๘
ปอนด์นั่นห้ำมันลงไป
มันก็เหยียดออกมาเป็นมีดเป็นพร้าที่สวยงามได้
ท่านว่าอย่างนี้
เมื่อก่อนนี้ยังข้องใจอยู่ว่าทำไมท่านถึงดุ
พอท่านชี้แจงให้ฟังแล้ว อ้อเราโล่งอก
เพราะฉะนั้นเราได้ดีเพราะอาจารย์ดุ
อาจารย์ที่สรรเสริญอะไรนี่
นั่นแหละท่านเอายาพิษเคลือบน้ำตาลให้เรากิน
ฉะนั้นจึงได้ถือคติว่า
ญาติโยมคนใดพอมาถึงแล้วก็มายกย่องสรรเสริญเยินยอเคาร
พเลื่อมใสอย่างนั้นอย่างนี้ เท่าที่สังเกตมา
หลวงพ่อนี่กลัวที่สุด ถ้าคนไหนมาแล้วก็มามองๆ...
พระองค์นี้ใช้ไม่ได้ อยากจะสะพายบาตรวิ่งตามหลัง
เสร็จแล้วพวกที่เขาเข้าใจดีนี่ ถึงไหนถึงกัน.

 5 / 5